

Advokat Jörgen Larsson
Wistrand Advokatbyrå
Box 11920
404 39 Göteborg

Energimarknadsinspektionen ./ E.ON Elnät Stockholm AB
angående **fastställande av intäktsram för tillsynsperioden 2012-2015 enligt ellagen (1997:857)**

För kännedom, och eventuellt yttrande **senast den 4 juli 2014**, översänds bifogad skrivelse (aktbilaga 27).

Mikaela Torbe
Telefon direkt 036-15 68 52

Mål nr.
129-14

Rotel 103

Anges vid kontakt med kammarrätten

Jur.kand. Ida Odelius
Wistrand Advokatbyrå
Box 11920
404 39 Göteborg

Energimarknadsinspektionen ./ E.ON Elnät Stockholm AB
angående **fastställande av intäktsram för tillsynsperioden 2012-2015 enligt ellagen (1997:857)**

För kännedom, och eventuellt yttrande **senast den 4 juli 2014**, översänds bifogad skrivelse (aktbilaga 27).

Mikaela Torbe

Telefon direkt 036-15 68 52

Till

Kammarrätten i Jönköping

Avd. 1, rotel 103

Mål 129-14

Malmö den 25 juni 2014

KAMMARRÄTTEN
I JÖNKÖPING

Ink 2014-06-25

Mål nr 129-14

Avd. 1 27

YTTRANDE (E.ON K2)

Energimarknadsinspektionen *./. E.ON Elnät Stockholm AB*

Med anledning av Ei:s yttrande den 5 juni 2014 (nedan "Ei K2") får vi som ombud för E.ON Elnät Stockholm AB (E.ON) i rubricerat mål anföra följande.

1. ALLMÄNT

E.ON vidhåller i alla delar sitt bestridande av Ei:s överklagande enligt vad som tidigare anförts i målet.

2. ARBETS- OCH MATERIALOMKOSTNADSPÅLÄGG

Parterna är, som Ei anger (Ei K2 punkten 3.1 *in fine*), eniga om att målet i denna del avser en bevisfråga inom ramen för Ei:s egen metod, där kammarrätten har att pröva vilken bevisning som kan krävas och vilka beviskrav som rimligen kan ställas.

E.ON menar, som tidigare sagts, att man mer än väl uppfyllt den bevisbörda som kan åläggas bolaget genom den skriftliga och muntliga bevisning som förebringats i förvaltningsrätten. Det bör åter noteras att denna bevisning är betydligt *mer* omfattande än vad som anges kunna krävas i Ei:s egna underlagsrapporter där metoden för återläggning av reducerade omkostnadspålägg redovisas (se nedan).

Åberopat revisorsintyg och revisorns vittnesmål i förvaltningsrätten stöder entydigt att bolaget haft kostnader motsvarande dem som bolaget begärt ska läggas till de löpande historiska påverkbara kostnaderna som kompensation för

reducerade omkostnadspålägg inom ramen för Ei:s metod (som i denna del i sig inte är föremål för tvist mellan parterna).

Mot bakgrund av den bevisning som E.ON presenterat i förvaltningsrätten åligger det, enligt E.ON:s mening, i det processläge som nu råder rätteligen Ei att *motbevisa* vad E.ON anfört, däribland att det beräkningsantagande (vilket baseras på Ei:s egna utredningar) som E.ON utgått från skulle vara felaktigt. Detta har Ei inte gjort varken i förvaltningsrätten eller i kammarrätten.

Den enda synpunkt som Ei framför i sak i sitt senaste yttrande (Ei K2, punkten 3.2) är att det av E.ON åberopade utlåtandet från ONE Nordic AB (ONE) skulle visa att E.ON har möjlighet att uppfylla sin bevisbörda enligt de krav (dock oklart vilka) som Ei anser bör ställas för bifall till E.ON:s talan rörande omkostnadspåläggen.

Ei:s påstående är felaktigt av flera skäl. E.ON har efter förfrågan erhållit och ingett intyget från ONE (bilaga till E.ON K1) i syfte att ytterligare tydliggöra att Ei:s påstående i kammarrätten (enligt Ei K1) är oriktigt i det att Ei ifrågasatt att dessa pålägg följer EBR.

Utlåtandet från ONE utgör i sig inte bevisning om någon *ny* omständighet utan är stödbevisning rörande *samma* omständigheter vilka redan styrkts genom det revisorsintyg som E.ON ingett till förvaltningsrätten och genom vittnesmål från bolagets revisor (se även E.ON K1, punkten 3.5.4, sista stycket). Revisorsintyget anger att samtliga revisorsgranskade ramavtal hänvisar till EBR. Av revisorns vittnesmål i förvaltningsrätten framgår bl.a. att någon annan precisering av omkostnadspåläggen inte identifierats i de av henne granskade ramavtalen (se även E.ON:s K1, punkten 3.4). Utlåtandet från ONE bekräftar således ytterligare det som redan utretts i målet genom revisorsintyg och vittnesförhör, nämligen att de omkostnadspålägg vilka saken gäller baseras på EBR:s kostnads kataloger. De procentsatser som anges i intyget (152 % respektive 8 %) är just de procentsatser som följer av EBR.¹

¹ Det ska noteras att Ei i sitt yttrande (K1, punkten 10.5.2) till kammarrätten angav följande: "*De företag som nätföretagen förvärvar sina tillgångar från ska således göra ett totalt påslag för arbets- och materialomkostnadspålägg om 152 respektive 8 % för att det tillägg förvaltningsrätten nu menar ska tillämpas ska överensstämma med nätföretagens verkliga kostnader*".

Med andra ord föreligger nu *samverkande bevisning* i form revisorsintyg, vittnesförhör med revisorn och utlåtandet från E.ON:s volymmässigt största entreprenör, vilka alla var för sig stöder riktigheten av E.ON:s beräkningsantagande.

Om Ei – som myndighetenes senaste yttrande anger – anser att utlåtandet från ONE innebär att E.ON uppfyllt sin bevisbörda avseende omkostnadspåläggens storlek motsvarande den investeringsvolym som ONE svarat för under den aktuella perioden 2006-2009 borde myndigheten i konsekvens härmed också godta att denna bevisbörda i sin helhet uppfyllts redan genom det revisorsintyg som åberopats. Som sagts innehåller utlåtandet från ONE i sak samma information beträffande omkostnadspåläggens storlek som revisorsintyget. Att procentsatserna för omkostnadspålägggen enligt EBR (152 % resp. 8 %) av tydlighetsskäl – för att vederlägga vad Ei särskilt angett i denna del – har skrivits ut i fulltext i leverantörens utlåtande innebär ingen skillnad i sak mellan intyget och utlåtandet.

E.ON vill understryka – vilket Ei väl känner till – att bolaget (oavsett bestämmelsen i 30 kap. 23 § offentlighets- och sekretesslagen till vilken Ei hänvisar) inte har någon rättslig eller faktisk möjlighet att kräva eller framtvunga att bolagets leverantörer lämnar utlåtande av det slag som lämnats av ONE. Detta har lämnats på frivillig basis efter E.ON:s förfrågan. Det ska också noteras – mot bakgrund av Ei:s påstående i kammarrätten – att E.ON även kontaktat annan leverantör² till bolaget *utan* att från denne kunna erhålla utlåtande rörande omkostnadspåläggens storlek.

E.ON konstaterar även att Ei inte redovisar någon klar uppfattning om det beviskrav som man i målet söker ålägga E.ON beträffande omkostnadspålägggen, annat än att E.ON:s bevisning är ”otillräcklig”. Det beviskrav som Ei angett i sin PM 2010:11 (vilket E.ON har haft anledning att utgå från) – dvs. revisorsintyg som styrker faktiskt aktiverade investeringskostnader – har E.ON rätteligen

² För den i pilotmålet aktuella redovisningsenheten föreligger endast två externa entreprenörer vilka anlitas för investeringsprojekt under perioden 2006-2009.

uppfyllt redan genom det första revisorsintyg som gavs in i förvaltningsrätten (se E.ON 3, 2013-03-15).

Ei har därefter successivt under målets gång ställt nya och skärpta krav på bevisningens omfattning allteftersom E.ON kompletterat sin bevisning utifrån vad Ei efterfrågat (eller synes ha efterfrågat). Detta trots att Ei självt i sina underlagsrapporter rakt upp och ned har slagit fast att just den typ av krav som myndigheten ställer i målet inte är en framkomlig väg för innevarande tillsynsperiod och således inte är möjliga för E.ON att efterkomma (se E.ON K1, punkten 3.5.1).

Den samlade utredning som E.ON presenterat beträffande omkostnadspålaggen omfattar således numer revisorsintyg, vittnesförhör med bolagets huvudsansvarige revisor och utlåtande från den volymmässigt största entreprenören vilket ytterligare stöder de uppgifter som redan framgår av revisorsintyget och vad revisorn muntligen uppgett. Därtill har E.ON företett leverantörsfakturor vilka i sin tur åskådliggör riktigheten av revisorns uppgift (vilken Ei också ifrågasatt) att en fakturagranskning inte skulle tillföra någon för saken relevant information. E.ON saknar möjlighet att förebringa ytterligare relevant utredning och ytterligare krav härpå kan inte ställas i något avseende för att bolaget ska anses ha uppfyllt sin bevisbörda i fråga om tillägg för omkostnadspålaggen i detta pilotmål eller i övriga mål där omkostnadspålaggen är föremål för bedömning.

Det ligger enligt E.ON:s mening i öppen dager att den utredning som bolaget presenterat beträffande omkostnadspålaggen går långt utöver vad som i någon rimlig mening kan krävas för att – inom ramen för en i sig schabloniserad metod om fastställande av intäktsram – E.ON:s talan därom ska kunna bifallas på sätt som förvaltningsrätten funnit. Vad Ei anfört i kammarrätten förändrar inte på något sätt denna bedömning. Förvaltningsrättens dom rörande omkostnadspålaggen bör således fastställas enligt vad E.ON tidigare anfört.

3. ÖVERGÅNGSMETODEN

Ei synes under punkten 4 i sitt yttrande mena att E.ON bortser från att kammarrättens prövning gäller den metod som Ei ska använda vid fastställande

av intäktsram. E.ON och Ei är självfallet eniga om att kammarrättens prövning omfattar metoden för fastställande av intäktsram.

Ei:s resonemang utgår emellertid från att schablonmetoden och övergångsmetoden är en "enhet" som inte kan separeras från varandra; en uppfattning som E.ON inte delar och som förvaltningsrätten underkänt. Även för det fall kammarrätten skulle finna att övergångsmetoden kan tillämpas av Ei då intäktsramarna för aktuell tillsynsperiod fastställs, innebär dock inte detta med automatik att övergångsmetoden *ska* tillämpas på varje enskilt nätbolags sökta intäktsram – något som Ei inte heller gjort då myndigheten fattade sina ursprungliga beslut om fastställande av intäktsramar (se E.ON 2, p 5.4.4 avseende RER 00259). På motsvarande sätt ligger det (enligt allmänna förvaltningsrättsliga principer) inom kammarrättens behörighet att för ett enskilt nätbolag fastställa (baserat på en individuell prövning) att det saknas skäl att tillämpa övergångsmetoden (om denna i sig skulle befinnas godtagbar) på den intäktsram som bolaget sökt. E.ON vidhåller således att – för det fall övergångsmetoden i och för sig skulle bedömas vara en godtagbar del av Ei:s metod – det likväl måste göras en individuell prövning av om det finns skäl att reducera E.ON:s sökta intäktsram under en övergångsperiod.

Med utgångspunkt i hur Ei självt tillämpat övergångsmetoden vid sitt beslutsfattande är det härvid – i motsats till vad som anförs i Ei K2 – av betydelse bl.a. vilka tariffhöjningar som den sökta ramen kan innebära för kunderna.

E.ON vidhåller sammanfattningsvis att förvaltningsrättens domslut ska fastställas också i denna del.

Cecilia Kindgren-Bengtsson

Mikael Wärnsby

Madeleine Edqvist